

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

12 mai 2015*

„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind două proceduri naționale în materie de concurență — Documente transmise Comisiei de o autoritate națională de concurență în cadrul cooperării prevăzute de dispozițiile dreptului Uniunii — Refuzul accesului —

Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț — Lipsa obligației instituției în cauză de a efectua o examinare concretă și individuală a conținutului documentelor vizate în cererea de acces în cazul în care ancheta în cauză este încheiată definitiv — Lipsa necesității unei măsuri de organizare a procedurii care să implice prezentarea documentelor în litigiu — Neluarea în considerare a situației particulare a solicitantului”

În cauza T-623/13,

Unión de Almacenistas de Hierros de España, cu sediul în Madrid (Spania), reprezentată de A. Creus Carreras și de A. Valiente Martin, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de J. Baquero Cruz și de F. Clotuche-Duvieusart, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Republica Federală Germania, reprezentată de T. Henze, de K. Petersen și de A. Lippstreu, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare a deciziei Comisiei din 18 septembrie 2013 prin care este refuzată acordarea accesului reclamantei la anumite documente privind corespondența schimbată între Comisie și Comisión Nacional de la Competencia (CNC, Comisia Națională de Concurență spaniolă) cu privire la două proceduri naționale deschise de aceasta din urmă,

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din doamna M. E. Martins Ribeiro, președinte, și domnii S. Gervasoni (raportor) și L. Madise, judecători,

* Limba de procedură: spaniola.

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 14 noiembrie 2014,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1. Reglementarea Uniunii Europene în materie de acces la documente

1 Potrivit articolului 15 alineatul (3) TFUE:

„Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică, care are reședința sau sediul statutar într-un stat membru, are drept de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, indiferent de suportul pe care se află aceste documente, sub rezerva principiilor și condițiilor care vor fi stabilite în conformitate cu prezentul alineat.

[...]”

2 Aceste principii și condiții sunt stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

3 Articolul 2 din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede:

„(1) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de prezentul regulament.

[...]

(3) Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor deținute de o instituție, adică întocmite sau primite de către aceasta și aflate în posesia acesteia, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene.

[...]”

4 Potrivit articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, referitor la excepțiile de la dreptul de acces:

„[...]

(2) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

- intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;
- procedurilor judiciare și consultanței juridice;
- obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit,

cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

(3) Accesul la un document întocmit de o instituție pentru uzul său intern sau primit de o instituție și referitor la o chestiune pentru care instituția nu a luat încă nicio decizie este refuzat în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

Accesul la un document conținând avize destinate uzului intern în cadrul deliberărilor și al consultărilor preliminare în cadrul instituției în cauză este refuzat chiar și după luarea deciziei, în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

(4) În cazul documentelor terților, instituția consultă terții pentru a stabili dacă se poate aplica o excepție prevăzută la alineatul (1) sau (2), cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat.

(5) Un stat membru poate solicita unei instituții să nu divulge conținutul unui document emis de acesta fără acordul său prealabil.

(6) În cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă.

(7) Excepțiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) se aplică doar în perioada în care protecția se justifică prin conținutul documentului. Excepțiile se pot pune în aplicare în cursul unui termen de cel mult treizeci de ani. În cazul documentelor care se încadrează la excepțiile privind viața privată sau interesele comerciale și documentele sensibile, excepțiile pot continua să se aplice, dacă este necesar, și după expirarea acestei perioade.”

5 Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede:

„Cererile de acces la documente se formulează în scris, inclusiv în format electronic, într-una din limbile enumerate la articolul 314 [CE] și într-un mod suficient de precis pentru a permite instituției să identifice documentul. Solicitantul nu este obligat să își motiveze cererea.”

6 Potrivit articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001:

În măsura posibilului, instituțiile pun la dispoziția directă a publicului documentele, în formă electronică sau prin intermediul unui registru, în conformitate cu regulile în vigoare în cadrul instituției în cauză.”

2. Reglementarea Uniunii în materie de concurență

7 Articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167) prevede:

„(1) Comisia și autoritățile de concurență ale statelor membre aplică normele comunitare de concurență în strânsă cooperare.

[...]

(4) Cel mai târziu cu 30 de zile înainte de adoptarea unei decizii prin care se solicită încetarea încălcării, se acceptă angajamentele sau se retrage beneficiul unui regulament de exceptare pe categorii, autoritățile de concurență ale statelor membre informează Comisia în această privință. În acest scop, ele furnizează Comisiei un rezumat al cauzei, decizia preconizată sau, în absența acesteia, oricare alt document care indică modalitatea de acțiune intenționată. Aceste informații pot fi puse de asemenea la dispoziția autorităților de concurență ale celorlalte state membre. La cererea Comisiei, autoritatea de concurență în cauză pune la dispoziția Comisiei alte documente pe care le deține și care sunt necesare pentru evaluarea cauzei. Informațiile furnizate Comisiei pot fi puse la dispoziția autorităților de concurență ale altor state membre. Autoritățile naționale de concurență pot, de asemenea, face schimb de informații necesare pentru evaluarea unei cauze de care se ocupă, în temeiul articolului [101 TFUE] sau [102 TFUE].

[...]”

- 8 Articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 prevede:

„Drepturile la apărare ale părților în cauză sunt pe deplin garantate în cadrul procedurilor. Acestea au dreptul de acces la dosarul Comisiei, sub rezerva interesului legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu include accesul la informațiile confidentiale și documentele interne ale Comisiei sau ale autorităților de concurență ale statelor membre. În special, dreptul de acces nu include accesul la corespondența dintre Comisie și autoritățile de concurență ale statelor membre sau dintre acestea din urmă, inclusiv documentele întocmite în temeiul articolelor 11 și 14. Nicio dispoziție din prezentul alineat nu împiedică Comisia să divulge și să utilizeze informațiile necesare pentru a dovedi o încălcare.”

- 9 Potrivit articolului 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003:

„Fără a se aduce atingere schimbului și utilizării informațiilor prevăzute la articolele 11, 12, 14, 15 și 27, Comisia și autoritățile de concurență ale statelor membre, funcționarii acestora, reprezentanții oficiali și alte persoane care lucrează sub controlul acestor autorități, precum și reprezentanții oficiali și funcționarii altor autorități ale statelor membre nu divulgă informațiile obținute sau schimbate în temeiul prezentului regulament și care, prin natura lor, sunt protejate de secretul profesional. Această obligație se aplică de asemenea tuturor reprezentanților și experților statelor membre care participă la întrunirile Comitetului consultativ în temeiul articolului 14.”

Istoricul cauzei

- 10 Reclamanta, Unión de Almacenistas de Hierros de España, a prezentat Comisiei Europene la 25 februarie 2013 două cereri inițiale având ca obiect obținerea accesului la întreaga corespondență schimbată, în cadrul prevăzut la articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003, între Comisie și Comisión Nacional de la Competencia (CNC, Comisia Națională de Concurență spaniolă) în ceea ce privește două proceduri naționale deschise de aceasta din urmă în temeiul articolului 101 TFUE.
- 11 După ce a obținut avizul CNC, Comisia a răspuns la cererile inițiale ale reclamantei prin scrisoarea din 11 aprilie 2013. Ea a acordat accesul la confirmările de primire pe care Direcția Generală (DG) Concurență le-a trimis CNC. De asemenea, a indicat că această DG nu a transmis niciun răspuns în urma comunicării de către CNC a informațiilor menționate la articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003. În final, Comisia a refuzat accesul la celelalte documente solicitate, și anume, pe de o parte, proiectele de decizii ale CNC privind cele două proceduri naționale în cauză și, pe de altă parte, rezumatele în engleză ale acestor două cauze, întocmite de CNC.

- 12 Prin scrisoarea din 25 aprilie 2013, reclamanta, în aplicarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, a prezentat o cerere de confirmare. Aceasta a prezentat de asemenea, în aceeași scrisoare, o nouă cerere inițială având ca obiect obținerea accesului la registrul și la rezumatele eventualelor conversații dintre Comisie și CNC cu privire la cele două proceduri naționale deschise de aceasta din urmă.
- 13 Prin scrisoarea din 18 septembrie 2013, Comisia a respins în mod explicit cererea de confirmare prezentată în scrisoarea din 25 aprilie 2013 (în continuare, „decizia atacată”).
- 14 În decizia atacată, Comisia a reținut trei motive: primul, întemeiat pe excepția privind protecția intereselor comerciale, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, al doilea, întemeiat pe excepția privind protecția activităților de anchetă, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, iar al treilea, întemeiat pe excepția bazată pe atingerea adusă procesului decizional al instituției, prevăzută la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din același regulament. În plus, a refuzat să acorde, în temeiul articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, un acces parțial la documentele în litigiu.
- 15 Comisia s-a bazat, în esență, pe existența unei prezumții generale potrivit căreia divulgarea unor documente precum cele în litigiu ar aduce atingere protecției intereselor comerciale ale întreprinderilor în cauză, precum și obiectivelor activităților de anchetă.
- 16 Comisia a arătat că jurisprudența Curții prevede, în special în materia controlului concentrărilor, aplicarea unei astfel de prezumții generale.
- 17 Or, tot potrivit Comisiei, o astfel de prezumție se aplică, prin analogie, documentelor care îi sunt transmise de o autoritate națională de concurență în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003.
- 18 Comisia a justificat și refuzul de a acorda un acces parțial la documentele în litigiu prin existența unei astfel de prezumții.
- 19 Pe de altă parte, Comisia a răspuns la argumentele pe care reclamanta le dezvoltase în cererea sa de confirmare. Ea a indicat în special că împrejurarea că reclamanta este o organizație fără scop lucrativ nu are incidență asupra dreptului de acces la documente, dat fiind că Regulamentul nr. 1049/2001 are ca obiect garantarea dreptului de acces al publicului în general, iar nu edictarea de norme destinate protejării interesului specific al unei anumite persoane.
- 20 Comisia a arătat de asemenea că dialogul pe care l-a instituit cu autoritățile naționale de concurență necesita un climat de încredere reciprocă între ea și autoritățile respective și că acestea nu sunt dispuse să inițieze un astfel de dialog decât dacă opiniile pe care le emit în acest context sunt confidențiale.
- 21 În sfârșit, Comisia a arătat că niciun interes public superior nu poate justifica divulgarea documentelor în litigiu.

Procedura și concluziile părților

- 22 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 27 noiembrie 2013, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 23 Reclamanta solicită Tribunalului:
  - anularea deciziei atacate;

- obligarea Comisiei să prezinte documentele la care a fost refuzat accesul, pentru ca Tribunalul să fie în măsură să efectueze examinarea acestora și să verifice temeinicia argumentelor susținute în cererea introductivă;
  - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 24 Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca lipsită de temei;
  - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 25 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 16 mai 2014, Republica Federală Germania a formulat o cerere de intervenție în susținerea Comisiei.
- 26 Prin Ordonanța președintelui Camerei a doua a Tribunalului din 9 iulie 2014, a fost admisă cererea de intervenție a Republicii Federale Germania în prezenta cauză, în susținerea concluziilor Comisiei. Întrucât cererea de intervenție a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la articolul 115 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prelungit cu termenul pentru considerente de distanță prevăzut la articolul 102 alineatul (2) din același regulament, Republicii Federale Germania i s-a permis să își prezinte observațiile în cursul procedurii orale, pe baza raportului de ședință care îi fusese comunicat.

În drept

1. *Cu privire la concluziile în anulare*

- 27 Reclamanta invocă două motive. Prin intermediul primul motiv, aceasta susține că Comisia nu a efectuat o examinare concretă și individuală a cererii sale. Aceasta susține că o astfel de lipsă a unei examinări concrete și individuale determină nelegalitatea deciziei atacate.
- 28 Prin intermediul celui de al doilea motiv, aceasta contestă fiecare dintre cele trei motive reținute de Comisie (a se vedea punctul 14 de mai sus). Ea susține că niciuna dintre excepțiile pe care s-a bazat Comisia în decizia atacată nu îi permitea să refuze accesul la documentele în litigiu și că decizia atacată este, în consecință, afectată de o eroare de drept în aplicarea dispozițiilor articolului 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, precum și a articolului 4 alineatul (3) din același regulament.
- Cu privire la primul motiv, întemeiat pe lipsa examinării concrete și individuale a cererii de acces prezentate de reclamantă*
- 29 Este necesar să se arate că, în decizia atacată, Comisia nu a efectuat o examinare concretă și individuală a cererii de acces prezentate de reclamantă.
- 30 În această privință, Comisia susține că, din moment ce putea prezuma în mod întemeiat că accesul la documentele în litigiu ar aduce atingere intereselor protejate de articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță și alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, nu era ținută să examineze în mod concret și individual dacă acest acces putea fi acordat reclamantei.
- 31 Prin urmare, trebuie analizat dacă, așa cum susține Comisia, aplicarea unei prezumții generale ar permite, fără a fi necesară examinarea individuală a conținutului fiecăruia dintre documentele în litigiu, să justifice refuzul accesului la aceste documente.

32 Or, o astfel de analiză se înscrie în controlul aplicării făcute de Comisie a dispozițiilor pertinente ale Regulamentului nr. 1049/2001 și, așadar, în aprecierea temeiniciei celui de al doilea motiv invocat de reclamantă. În consecință, este necesar să se examineze al doilea motiv înainte a da un răspuns definitiv la primul.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept în aplicarea dispozițiilor Regulamentului nr. 1049/2001

33 Reclamanta susține că noțiunea de anchetă, astfel cum rezultă din dispozițiile articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, face trimitere la instituții sau la organisme ale Uniunii, iar nu naționale.

34 Aceasta arată, pe de altă parte, că CNC a dedus consecințele anchetelor pe care le-a desfășurat adoptând decizii finale și că, în consecință, Comisia nu mai poate invoca în mod valabil excepțiile întemeiate pe protecția activităților de anchetă, a intereselor comerciale și a procesului decizional. Împrejurarea că aceste decizii făceau obiectul unei acțiuni introduse în justiție la data deciziei atacate nu ar avea efecte în această privință, din moment ce o eventuală anulare jurisdicțională a acestor decizii nu ar putea, din cauza normelor de prescripție a încălcărilor prevăzute de legislația spaniolă a concurenței, să determine redeschiderea acestor anchete.

35 Reclamanta se prevalează de asemenea de elemente întemeiate pe situația sa particulară. În această privință, aceasta invocă mai întâi faptul că unele dintre documentele solicitate i-ar fi fost transmise de autoritățile naționale spaniole. Ea invocă de asemenea că este singura persoană juridică afectată de procedurile în cauză.

36 Reclamanta precizează că este o entitate fără scop lucrativ și fără activitate comercială. Astfel, dat fiind că ar fi singura persoană juridică afectată de procedurile în cauză, comunicarea documentelor pe care le solicită nu ar putea să aducă atingere unui interes comercial, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.

37 Reclamanta adaugă în sfârșit că, în circumstanțele cauzei, Comisia nu era angajată în niciun proces de luare a unei decizii, în sensul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, și că, în plus, documentele în litigiu nu aveau caracterul de documente interne.

38 Comisia, bazându-se, în esență, pe o prezumție generală potrivit căreia divulgarea unor documente precum cele în litigiu ar aduce atingere protecției intereselor comerciale ale întreprinderilor în cauză, precum și obiectivelor activităților de anchetă, susține că argumentele reclamantei nu pot fi primite.

39 Mai întâi trebuie examinat dacă Comisia a efectuat o aplicare exactă a dispozițiilor articolului 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. În acest scop, trebuie, într-o primă etapă, să se verifice dacă documentele în litigiu, care au fost transmise Comisiei de o autoritate națională de concurență în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003, țin de o activitate menționată la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 și apoi, într-o a doua etapă, să se examineze dacă o prezumție generală este aplicabilă unor astfel de documente.

Documente care țin de o activitate menționată la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001

40 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în temeiul excepțiilor care figurează la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, instituțiile, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea documentului vizat, refuză accesul la un document atunci

când divulgarea sa ar aduce atingere protecției intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice determinate sau, respectiv, protecției obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit.

- 41 Este cert că documentele transmise Comisiei de CNC au fost transmise în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003.
- 42 Articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 prevede că, înainte de adoptarea unei decizii prin care se solicită încetarea încălcării, se acceptă angajamentele sau se retrage beneficiul unui regulament de exceptare pe categorii, autoritățile de concurență ale statelor membre furnizează Comisiei un rezumat al cauzei, decizia preconizată și, la cererea Comisiei, alte documente pe care le dețin și care sunt necesare pentru evaluarea cauzei.
- 43 În primul rând, informațiile transmise în speță Comisiei au fost colectate de CNC în cadrul unei anchete referitoare la aplicarea articolului 101 TFUE, al cărui scop era acela de a colecta informații și probe suficiente pentru reprimarea unor practici concrete contrare acestei dispoziții (a se vedea prin analogie Hotărârea din 13 septembrie 2013, Țările de Jos/Comisia, T-380/08, Rep., EU:T:2013:480, punctul 33).
- 44 Împrejurarea că ancheta în cauză este efectuată de o autoritate publică a unui stat membru, iar nu de o instituție, nu are efecte asupra includerii documentelor în domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 iulie 2006, Franchet și Byk/Comisia, T-391/03 și T-70/04, Rec., EU:T:2006:190, punctele 121-124). Astfel, din modul de redactare a acestei dispoziții nu reiese că activitățile de inspecție, de anchetă și de audit vizate ar fi numai cele ale instituțiilor Uniunii, contrar situației avute în vedere de articolul 4 alineatul (3) din același regulament, care urmărește să protejeze procesul decizional „al instituției”. În plus, Curtea a decis că procesul decizional instituit prin articolul (4) alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 cu privire la documentele care provin de la un stat membru impune ca instituția și statul membru în cauză să respecte excepțiile materiale prevăzute la articolul 4 alineatele (1)-(3) din același regulament. Or, Curtea a adăugat că protecția intereselor legitime ale statelor membre poate fi asigurată în temeiul excepțiilor menționate (Hotărârea din 18 decembrie 2007, Suedia/Comisia, C-64/05 P, Rep., EU:C:2007:802, punctul 83). Aceste excepții trebuie, așadar, analizate ca vizând nu numai protecția activităților instituțiilor Uniunii, ci și a unor interese care sunt proprii unui stat membru, de exemplu protecția activităților de inspecție, de anchetă și de audit pe care le desfășoară serviciile din cadrul autorității acestui stat membru.
- 45 În al doilea rând, atunci când verifică, precum în cazul celor două proceduri naționale în cauză în speță (a se vedea punctul 10 de mai sus), dacă una sau mai multe întreprinderi s-au angajat în comportamente coluzive susceptibile să afecteze în mod semnificativ concurența, CNC primește informații comerciale sensibile, legate de strategiile comerciale ale întreprinderilor implicate, de quantumul vânzărilor, de părțile de piață sau de relațiile lor comerciale, astfel încât accesul la documentele referitoare la o asemenea procedură poate aduce atingere protecției intereselor comerciale ale respectivelor întreprinderi (a se vedea prin analogie Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 43 de mai sus, EU:T:2013:480, punctul 34).
- 46 În consecință, documentele în litigiu, care provin dintr-o procedură instrumentată de o autoritate de concurență dintr-un stat membru care acționează în temeiul articolului 101 TFUE, țin de o activitate de anchetă în sensul articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, iar divulgarea lor ar putea aduce atingere protecției intereselor comerciale ale unei anumite persoane fizice sau juridice, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din acest regulament.
- 47 Din cele ce precedă rezultă că în mod întemeiat Comisia a putut să considere, în decizia atacată, că documentele în litigiu intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor menționate la punctul 46 de mai sus.

- 48 Trebuie amintit însă că, potrivit unei jurisprudențe consacrate, pentru a justifica respingerea cererii de acces la un document a cărui divulgare este solicitată, nu este suficient, în principiu, ca acest document să intre sub incidența unei activități menționate la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001. Instituția în cauză trebuie totodată să furnizeze explicații cu privire la modul în care accesul la documentul respectiv ar putea aduce atingere în mod concret și efectiv interesului protejat printr-o excepție prevăzută la acest articol (a se vedea Hotărârea din 27 februarie 2014, Comisia/EnBW, C-365/12 P, Rep., EU:C:2014:112, punctul 64 și jurisprudența citată).
- 49 Or, așa cum s-a precizat la punctul 29 de mai sus, Comisia nu a efectuat, în decizia atacată, o examinare concretă și individuală a cererii de acces prezentate de reclamantă.
- 50 Cu toate acestea, Comisia și-a justificat refuzul de a acorda acces la documentele în litigiu întemeindu-se pe existența unei prezumții generale (a se vedea punctele 15-18 de mai sus).
- 51 Prin urmare, trebuie examinat dacă o astfel de prezumție este aplicabilă documentelor transmise Comisiei de o autoritate națională de concurență în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003.

Aplicarea unei prezumții generale

- 52 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în temeiul articolului 15 alineatul (3) TFUE, orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică, care are reședința sau sediul statutar într-un stat membru, are drept de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, sub rezerva principiilor și condițiilor care sunt în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Regulamentul nr. 1049/2001 urmărește să confere publicului un drept de acces cât mai larg posibil la documentele instituțiilor. De asemenea, rezultă din acest regulament, în special din articolul 4, care prevede un sistem de excepții în această privință, că dreptul de acces este totuși condiționat de anumite limite, întemeiate pe considerente de interes public sau privat (Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctul 61).
- 53 Astfel, Curtea a recunoscut deja existența unor prezumții generale, în special în ceea ce privește documentele din dosarul administrativ aferent unei proceduri de control al ajutoarelor de stat (Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Rep., EU:C:2010:376, punctul 61), documentele schimbate între Comisie și părțile care fac notificarea sau terți în cadrul unei proceduri de control al operațiunilor de concentrare între întreprinderi (Hotărârea din 28 iunie 2012, Comisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, Rep., EU:C:2012:393, punctul 123, și Hotărârea Comisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, Rep., EU:C:2012:394, punctul 64) și documentele care figurează într-un dosar privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE (Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctul 81).
- 54 În materie de control al concentrărilor și de sancționare a înțelegerilor, Curtea a decis că Comisia are dreptul să prezume că divulgarea documentelor în discuție în aceste cauze aduce, în principiu, atingere protecției intereselor comerciale ale întreprinderilor implicate în aceste proceduri, precum și protecției obiectivelor activităților de anchetă referitoare la astfel de proceduri, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 (Hotărârea Comisia/Éditions Odile Jacob, punctul 53 de mai sus, EU:C:2012:393, punctul 123, și Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctul 80). Curtea a precizat de asemenea că excepțiile referitoare la protecția intereselor comerciale și la protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit ale instituțiilor Uniunii sunt strâns legate (Hotărârea Comisia/Éditions Odile Jacob, punctul 53 de mai sus, EU:C:2012:393, punctul 115, și Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctul 79).

- 55 Pentru a reține existența unei prezumții, Curtea s-a întemeiat în special pe faptul că, atunci când documentele avute în vedere în cererea de acces fac parte dintr-un domeniu specific al dreptului Uniunii, excepțiile de la dreptul de acces la documente care figurează la articolul 4 din acest regulament nu pot fi interpretate fără a ține seama de normele specifice care reglementează accesul la aceste documente (Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctul 83).
- 56 Or, norme specifice reglementează accesul la documentele transmise Comisiei de o autoritate națională de concurență în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003.
- 57 Astfel, în considerentul (15) al Regulamentului nr. 1/2003 se arată că „Comisia și autoritățile de concurență ale statelor membre ar trebui ar trebui să formeze împreună o rețea de autorități publice care să aplice normele [Uniunii în materie] de concurență în strânsă cooperare [și, în] acest scop, este necesar să se instituie sisteme de informare și de consultare”. Potrivit considerentului (32) al Regulamentului nr. 1/2003, „ar trebui garantată confidențialitatea informațiilor care fac obiectul schimbului în rețea”.
- 58 În plus, articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 prevede că nici chiar părțile vizate de o procedură desfășurată de Comisie în temeiul articolului 101 TFUE nu au acces la documentele întocmite în aplicarea articolului 11 din regulamentul menționat. *A fortiori*, Regulamentul nr. 1/2003 exclude, așadar, ca orice altă persoană să poată avea acces la astfel de documente.
- 59 În sfârșit, în temeiul articolului 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, funcționarii și agenții Comisiei și ai autorităților de concurență din statele membre nu divulgă informațiile obținute sau schimbate și care, prin natura lor, sunt protejate de secretul profesional.
- 60 Astfel, Regulamentul nr. 1/2003 urmărește printre altele să asigure confidențialitatea informațiilor și respectarea secretului profesional în procedurile de aplicare a articolului 101 TFUE, și aceasta în special în cadrul mecanismului de informare instituit în cadrul rețelei de autorități publice care aplică normele Uniunii în materie de concurență.
- 61 Un asemenea obiectiv este justificat mai ales de faptul că, în cadrul acestor proceduri, sunt în cauză informații comerciale eventual sensibile, așa cum amintește considerentul (32) al Regulamentului nr. 1/2003, potrivit căruia, „[c]oncomitent cu asigurarea drepturilor la apărare ale întreprinderilor în cauză, în special a dreptului de acces la dosar, este esențial să fie protejate secretele de afaceri”.
- 62 Regulamentul nr. 1/2003 vizează, așadar, în materie de acces la documente, un obiectiv diferit de cel urmărit de Regulamentul nr. 1049/2001, care vizează să faciliteze la maximum exercitarea dreptului de acces la documente și să promoveze bunele practici administrative, asigurând cea mai mare transparență posibilă a procesului decizional al autorităților publice, precum și a informațiilor pe care se întemeiază deciziile acestora (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctul 83).
- 63 Pe de altă parte, trebuie adăugat că, potrivit jurisprudenței Curții, activitatea administrativă a Comisiei nu impune aceeași întindere a accesului la documente precum cea impusă de activitatea legislativă a unei instituții a Uniunii (Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctul 91). Or, tocmai în cadrul activității sale administrative participă Comisia la rețeaua de autorități publice care aplică normele Uniunii în materie de concurență.
- 64 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că există o prezumție generală potrivit căreia divulgarea documentelor transmise în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 aduce, în principiu, atingere atât protecției intereselor comerciale ale întreprinderilor la care se referă informațiile în cauză, cât și protecției, strâns legate de cea dintâi (a se vedea punctul 54 de mai sus), a obiectivelor activităților de anchetă ale autorității naționale de concurență în cauză.

65 Din perspectiva acestei prezumții trebuie apreciată temeinicia obiecțiilor prezentate de reclamantă referitoare la condițiile de aplicare a primei și a celei de treia liniuțe ale articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.

Cu privire la obiecțiile prezentate de reclamantă referitoare la condițiile de aplicare a primei și a celei de treia liniuțe ale articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001

66 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că prezumția generală sus-menționată nu exclude posibilitatea de a demonstra că un anumit document a cărui divulgare este solicitată nu face obiectul acestei prezumții sau că există un interes public superior care justifică divulgarea acestui document, în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 (Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctul 100).

67 În această privință, în primul rând, reclamanta arată că procedurile desfășurate de CNC ar fi încheiate definitiv. În al doilea rând, reclamanta se prevalează de elemente întemeiate pe situația sa particulară, care ar justifica să i se confere accesul la documentele în litigiu.

68 Se impune examinarea succesivă a fiecăruia dintre aceste două argumente.

– Cu privire la împrejurarea că procedurile desfășurate de CNC ar fi încheiate definitiv

69 Pentru a răspunde la acest argument, trebuie stabilită, pentru documente precum cele în cauză în speță, perioada în care se aplică prezumția generală menționată la punctul 64 de mai sus.

70 În această privință, trebuie amintit că, în materie de control al concentrărilor de către Comisie, Curtea a decis că prezumția se aplică indiferent dacă cererea de acces privește o procedură de control deja încheiată sau o procedură în curs (Hotărârea Comisia/Éditions Odile Jacob, punctul 53 de mai sus, EU:C:2012:393, punctele 124 și 125).

71 Astfel, în primul rând, accesul publicului la informații sensibile referitoare la activitățile economice ale întreprinderilor implicate este susceptibil să aducă atingere intereselor comerciale ale acestora independent de existența unei proceduri de control aflate în curs. În al doilea rând, simpla perspectivă a unui acces al publicului la aceste informații după închiderea acestei proceduri ar risca să dăuneze disponibilității întreprinderilor de a colabora atunci când o procedură de acest fel este pendinte. În al treilea rând, potrivit articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1049/2001, excepțiile referitoare la interesele comerciale sau la documentele sensibile se pot aplica pe o perioadă de 30 de ani și, dacă este necesar, chiar și după această perioadă (Hotărârea Comisia/Éditions Odile Jacob, punctul 53 de mai sus, EU:C:2012:393, punctele 124 și 125).

72 Același raționament a fost aplicat de Tribunal în materie de control al înțelegerilor de către Comisie (Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 43 de mai sus, EU:T:2013:480, punctele 43 și 44, și Hotărârea din 7 octombrie 2014, Schenker/Comisia, T-534/11, Rep., EU:T:2014:854, punctele 58 și 59).

73 Pentru aceleași motive precum cele expuse la punctul 71 de mai sus, trebuie să se aplice acest raționament și documentelor în litigiu și, în consecință, să se înlăture argumentul reclamantei întemeiat pe faptul că procedurile în cauză desfășurate de CNC ar fi încheiate definitiv.

74 De asemenea, trebuie înlăturată interpretarea punctelor 98 și 99 din Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus (EU:C:2014:112), propusă în ședință de reclamantă.

- 75 Potrivit acestei interpretări, Curtea ar fi apreciat că, atunci când decizia finală care urmează unei anchete în materie de înțelegeri are un caracter definitiv, activitățile de anchetă pot fi considerate finalizate și, în consecință, că excepția privind protecția obiectivelor activităților de anchetă și cea, strâns legată de aceasta, privind protecția intereselor comerciale nu mai sunt aplicabile.
- 76 Trebuie amintit că, în acea cauză, în care se contesta refuzul accesului la documente ale procedurii care au condus la adoptarea de către Comisie a unei sancțiuni în materie de înțelegeri, Tribunalul a concluzionat în primă instanță că divulgarea documentelor solicitate nu putea aduce atingere protecției obiectivelor activităților de anchetă privind această procedură. Or, întemeindu-se pe faptul că Tribunalul a constatat, pe de altă parte, că, la data adoptării deciziei contestate, erau în curs acțiuni formulate împotriva sancțiunii adoptate de Comisie, Curtea s-a limitat, în cadrul recursului cu care a fost sesizată, să cenzureze concluzia la care a ajuns Tribunalul.
- 77 Cu titlu suplimentar, chiar presupunând că interpretarea propusă de reclamantă a punctelor 98 și 99 din Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus (EU:C:2014:112), ar putea fi reținută, în ceea ce privește documentele în litigiu, prezumția generală menționată la punctul 64 de mai sus ar trebui totuși să se aplice în continuare după încheierea definitivă a procedurilor desfășurate de CNC.
- 78 Astfel, în primul rând, buna funcționare a mecanismului de informare instituit în cadrul rețelei de autorități publice care aplică normele Uniunii în materie de concurență implică faptul că informațiile schimbate în acest cadru rămân confidentiale (a se vedea punctele 57-60 de mai sus). Dacă oricine ar fi în măsură, în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001, să accedă la documentele comunicate de autoritățile de concurență ale statelor membre Comisiei, garanția protecției consolidate asociate informațiilor transmise, pe care se bazează acest mecanism, ar fi pusă în cauză. Este necesar să se adauge că Regulamentul nr. 1/2003 nu prevede că această protecție trebuie să înceteze după încheierea definitivă a activităților de anchetă care au permis obținerea acestor informații.
- 79 În al doilea rând, limitarea perioadei în care se aplică o prezumție generală nu ar putea, în acest context particular, să fie justificată prin luarea în considerare a dreptului la reparație de care beneficiază persoanele lezate de o încălcare a articolului 101 TFUE.
- 80 Desigur, acest drept poate constitui un interes public superior, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, în special întrucât consolidează caracterul operațional al normelor Uniunii în materie de concurență, contribuind astfel la menținerea unei concurențe reale în Uniunea Europeană (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 iunie 2011, Pfleiderer, C-360/09, Rep., EU:C:2011:389, punctul 29, Hotărârea din 6 iunie 2013, Donau Chemie și alții, C-536/11, Rep., EU:C:2013:366, punctul 23, și Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctele 104 și 108).
- 81 În această privință, trebuie arătat că documentele care figurează într-un dosar privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE desfășurată de Comisie pot conține informații care permit unor persoane să obțină repararea prejudiciilor care le-ar fi fost cauzate de un comportament susceptibil să restrângă sau să denatureze concurența.
- 82 Cu toate acestea, documentele în litigiu în prezenta cauză, și anume decizia preconizată de autoritatea națională de concurență și rezumatul cauzei, a cărui transmitere este prevăzută la articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003, nu privesc o anchetă a Comisiei, ci o anchetă efectuată de o autoritate națională de concurență. Nu în documentele în litigiu, ci în dosarul anchetei autorității naționale de concurență în cauză ar putea, eventual, figura elementele de probă necesare pentru a întemeia o cerere de despăgubire, chiar dacă aceste documente s-ar referi la asemenea elemente. Astfel, persoanele care s-ar considera lezate de o încălcare a articolului 101 TFUE ar putea solicita accesul la documentele aferente acestei proceduri autorității naționale competente, iar instanțele naționale eventual sesizate ar putea să evalueze comparativ, de la caz la caz, în temeiul dreptului

național, interesele care justifică comunicarea informațiilor în cauză și pe cele care justifică protecția acestora (a se vedea în acest sens Hotărârea Donau Chemie și alții, punctul 80 de mai sus, EU:C:2013:366, punctul 34).

- 83 În consecință, dreptul oricărei persoane de a obține repararea prejudiciului care i-ar fi fost cauzat de un comportament susceptibil să restrângă sau să denatureze concurența nu impune să se limiteze la perioada anterioară datei la care se poate constata că ancheta este încheiată definitiv perioada în care se poate aplica prezumția relativă excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, în cazul în care documentele în cauză sunt decizia preconizată de autoritatea națională de concurență și rezumatul cauzei.
- 84 Din cele ce precedă rezultă că argumentul reclamantei întemeiat pe caracterul definitiv al încheierii anchetei trebuie, în orice caz, să fie înlăturat.

– Cu privire la argumentele întemeiate pe situația particulară a reclamantei

- 85 În primul rând, reclamanta invocă faptul că unele dintre documentele solicitate i-ar fi fost transmise de autoritățile naționale spaniole. Ea arată de asemenea că este singura persoană juridică afectată de procedurile în cauză.
- 86 În această privință, trebuie amintit că obiectul Regulamentului nr. 1049/2001 este acela de a conferi un drept de acces publicului în general la documentele instituțiilor, iar nu acela de a edicta reguli destinate să protejeze interesul specific al unei anumite persoane de a avea acces la vreunul dintre acestea (Hotărârea din 1 februarie 2007, Sison/Consiliul, C-266/05 P, Rep., EU:C:2007:75, punctul 43).
- 87 Aceasta reiese în special din articolul 2 alineatul (1), din articolul 6 alineatul (1) și din articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, precum și din titlul și din considerentele (4) și (11) ale acestui regulament. Astfel, prima dintre aceste dispoziții garantează fără deosebire dreptul de acces oricărui cetățean al Uniunii și oricărei persoane fizice sau juridice având reședința sau sediul social într-un stat membru, cea de a doua specificând în această privință că solicitantul nu este obligat să își motiveze cererea. Articolul 12 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede că, în măsura posibilului, instituțiile pun documentele la dispoziția „directă” a publicului, în formă electronică sau prin intermediul unui registru. Titlul Regulamentului nr. 1049/2001, precum și considerentele (4) și (11) ale acestuia subliniază de asemenea că acest regulament își propune să confere „publicului” accesul la documentele instituțiilor (Hotărârea Sison/Consiliul, punctul 86 de mai sus, EU:C:2007:75, punctul 44).
- 88 Analiza lucrărilor care au condus la adoptarea Regulamentului nr. 1049/2001 pune de altfel în evidență faptul că în cadrul acestora a fost examinată posibilitatea de a extinde obiectul acestui regulament prevăzându-se luarea în considerare a anumitor interese specifice de care s-ar putea prevala o persoană în scopul de a obține accesul la un anumit document. Astfel, în special al treizeci și unulea amendament inclus în propunerea legislativă care figurează în raportul Comisiei Parlamentului European pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne sugera introducerea unui nou articol 4 alineatul (1a) în Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2000 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO C 177 E, p. 70), potrivit căruia, „[l]a examinarea interesului publicului în divulgarea documentului, instituția trebuie să țină seama și de interesul invocat de un petiționar, un reclamant sau orice alt beneficiar având un drept, un interes sau o obligație în materie”. În același sens, al șaptelea amendament propus în avizul exprimat de Comisia pentru petiții a Parlamentului European, inclus în același raport, viza inserarea unui nou alineat la articolul 1 din propunerea Comisiei menționată, care să precizeze că „[u]n petiționar, un reclamant sau orice altă persoană fizică sau juridică ale cărei drepturi, interese sau obligații fac obiectul unei cauze (o parte în proces) au, în egală măsură, dreptul de acces la un document care nu este accesibil publicului, dar care poate avea influență asupra

soluționării cauzei, astfel cum este prevăzut în prezentul regulament și în dispozițiile adoptate de către instituții”. Or, în această privință, trebuie constatat că niciuna dintre propunerile formulate nu a fost reținută printre prevederile Regulamentului nr. 1049/2001 (Hotărârea Sison/Consiliul, punctul 86 de mai sus, EU:C:2007:75, punctul 45).

- 89 Pe de altă parte, dacă regimul excepțiilor prevăzut la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 este întemeiat pe o evaluare comparativă a intereselor care se opun într-o anumită situație, și anume, pe de o parte, interesele care ar fi amenințate de divulgarea documentelor în cauză și, pe de altă parte, cele care ar fi favorizate de această divulgare, în ceea ce le privește pe cele din urmă, numai un interes public superior poate fi luat în considerare.
- 90 Din considerațiile care precedă rezultă că interesul particular al unui solicitant de a obține comunicarea unor documente, precum și situația sa individuală nu ar putea, cu excepția cazului în care sunt asociate unui interes public superior, să fie luate în considerare de instituția abilitată să se pronunțe cu privire la aspectul dacă divulgarea acestor documente ar aduce atingere intereselor protejate de articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 și să refuze, într-un astfel de caz, accesul solicitat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 octombrie 2010, Umbach/Comisia, T-474/08, EU:T:2010:443, punctul 70).
- 91 Este adevărat că Tribunalul a admis, pe de o parte, că o instituție nu poate, în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, să refuze accesul la documente pentru motivele că divulgarea acestora ar aduce atingere vieții private și integrității unui individ, în cazul în care documentele în cauză conțin date personale care îl privesc exclusiv pe solicitantul de acces și, pe de altă parte, într-o astfel de ipoteză, dreptul acestuia din urmă la obținerea divulgării în temeiul dreptului de acces la documentele instituțiilor nu poate avea drept consecință conferirea unui drept de acces publicului în general la respectivele documente (Hotărârea din 22 mai 2012, Internationaler Hilfsfonds/Comisia, T-300/10, Rep., EU:T:2012:247, punctele 107-109).
- 92 Cu toate acestea, în speță, Comisia nu s-a întemeiat pe articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 pentru a adopta decizia atacată.
- 93 În consecință, Comisia a estimat în mod întemeiat, în decizia atacată, că elementele de care se preva reclamanta, care se întemeiau pe situația sa individuală și nu erau asociate niciunui interes public superior, nu trebuiau luate în considerare pentru a stabili dacă divulgarea documentelor în litigiu ar aduce atingere intereselor protejate de articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 94 În orice caz, în ceea ce privește împrejurarea potrivit căreia reclamanta ar fi singura persoană juridică afectată de procedurile în cauză, aceasta admite că, în ceea ce privește una dintre cele două proceduri naționale deschise de CNC, o altă persoană juridică este vizată. În plus, nu este exclus ca elemente privind persoane nevizate de aceste proceduri să figureze în documentele în litigiu. În această privință, Comisia a arătat, fără ca acest lucru să fie contestat, că aceste documente conțin informații confidențiale cu privire la alte persoane fizice și juridice. În consecință, susținerea reclamantei nu poate fi considerată dovedită.
- 95 În al doilea rând, reclamanta precizează că este o entitate fără scop lucrativ și fără activitate comercială. Așadar, în măsura în care ar fi singura persoană afectată de procedurile naționale în cauză, nu s-ar putea aduce atingere niciunui interes comercial, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 96 Acest argument trebuie înlăturat. Astfel, acesta nu permite stabilirea existenței unui interes public superior, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.

- 97 În orice caz, după cum s-a precizat mai sus, nu s-a dovedit că reclamanta este singura persoană afectată de aceste proceduri naționale. În plus, Comisia replică în mod întemeiat, pe de o parte, că reclamanta constituie o asocieră de întreprinderi și, pe de altă parte, că a fost sancționată în temeiul articolului 101 TFUE, cu alte cuvinte, pentru acțiuni care au fost considerate susceptibile să afecteze comerțul dintre statele membre.
- 98 Din considerațiile care precedă rezultă că al doilea motiv invocat de reclamantă trebuie înlăturat în măsura în care vizează motivele deciziei atacate referitoare la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 99 Or, aceste motive sunt, în sine, suficiente pentru a justifica această decizie din punct de vedere legal. În aceste condiții, viciile de care ar putea fi afectat celălalt motiv al deciziei, referitor la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001, nu au, în orice caz, efecte asupra legalității acesteia. În consecință, critica invocată de reclamantă prin care contestă în mod specific acest din urmă motiv este inoperantă și trebuie, așadar, să fie înlăturată (Hotărârea din 6 noiembrie 1990, Italia/Comisia, C-86/89, Rec, EU:C:1990:373, punctul 20).
- 100 Pe de altă parte, trebuie arătat că cererea de acces formulată în speță de reclamantă viza obținerea accesului la întreaga corespondență schimbată, în cadrul prevăzut la articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003, între Comisie și CNC în ceea ce privește două proceduri naționale deschise de aceasta din urmă în temeiul articolului 101 TFUE (a se vedea punctul 10 de mai sus). Era vorba, așadar, despre o cerere globală. În acest tip de situație, recunoașterea unei prezumții generale potrivit căreia divulgarea documentelor de o anumită natură ar putea aduce, în principiu, atingere protecției unuia dintre interesele enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 permite instituției în cauză să trateze o cerere globală și să răspundă la aceasta în mod corespunzător fără a efectua o examinare concretă și individuală a fiecăruia dintre documentele pentru care a fost solicitat accesul (a se vedea Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctele 67 și 68 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 19 noiembrie 2014, Ntouvass/ECDC, T-223/12, EU:T:2014:975, punctul 34 și jurisprudența citată).
- 101 În consecință, al doilea motiv trebuie înlăturat în totalitate.
- 102 Prin urmare și ținând seama de faptul că prezumția generală menționată la punctul 64 de mai sus era aplicabilă în speță și nu a fost dovedit de reclamantă niciun interes public superior care să justifice divulgarea documentelor în litigiu, se impune înlăturarea primului motiv, întemeiat pe neexaminarea concretă și individualizată a cererii de acces la aceste documente.
- 103 Rezultă din tot ceea ce precedă că concluziile în anulare trebuie respinse în totalitate.

2. Cu privire la concluziile având ca obiect adoptarea de măsuri de organizare a procedurii

- 104 Reclamanta solicită Tribunalului obligarea Comisiei să prezinte documentele la care a fost refuzat accesul, pentru ca Tribunalul să fie în măsură să efectueze examinarea acestora și să verifice temeinicia argumentelor susținute în cererea introductivă.
- 105 În această privință, trebuie amintit că controlul jurisdicțional al unei decizii de refuz al accesului la documente trebuie să privească motivarea pe care aceasta este întemeiată. Astfel, dacă această motivare se întemeiază pe ponderarea efectelor pe care divulgarea documentului trebuie să le producă asupra anumitor bunuri, valori sau interese, controlul său nu va fi posibil decât în măsura în care Tribunalul va putea formula propria judecată în raport cu conținutul material al documentului (Concluziile avocatului general Cruz Villalón prezentate în cauza IFAW Internationaler

Tierschutz-Fonds/Comisia, C-135/11 P, Rep., EU:C:2012:118, punctul 73). Într-o asemenea ipoteză, este de competența Tribunalului să consulte documentul *in camera* (Hotărârea din 21 iunie 2012, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Comisia, C-135/11 P, Rep., EU:C:2012:376, punctul 73).

- 106 Cu toate acestea, în aplicarea unei prezumții generale, instituția poate răspunde unei cereri globale fără a efectua o examinare concretă și individuală a fiecăruia dintre documentele pentru care a fost solicitat accesul (Hotărârea Comisia/EnBW, punctul 48 de mai sus, EU:C:2014:112, punctele 67, 68, 127 și 128).
- 107 Or, în speță este aplicabilă o astfel de prezumție. În plus, reclamanta nu a reușit să demonstreze nici că unul dintre documentele a căror divulgare se solicită nu intră în domeniul de aplicare al acestei prezumții, nici că există un interes public superior care să justifice divulgarea acestui document.
- 108 În consecință, nu revine Tribunalului sarcina de a proceda el însuși la o apreciere *in concreto* a fiecăruia dintre documentele solicitate pentru a se asigura că accesul la aceste documente ar aduce atingere intereselor invocate.
- 109 Din cele ce precedă rezultă că cererea de măsuri de organizare a procedurii trebuie respinsă.
- 110 În consecință, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 111 În temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, aceasta suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie.
- 112 Pe de altă parte, potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, statele membre care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Se impune aplicarea acestor dispoziții Republicii Federale Germania.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Unión de Almacenistas de Hierros de España suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.**
- 3) Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 12 mai 2015.

Semnături